

స్వాతన్త్రం నశిసుంది అధునోతనం ప్రజ్ఞలిసుంది.

ఆ విముఖీకరించో

చిన్న వెలుగు

స్కూలుల ప్రాథ్మకులలు నేలకు

రాలుతున్నాయి

కడల గుండెల్లోనీ సుదుల్లో

చిన్న చేసే లుట్లులుగా కూడా ఉండుని

అముంచి పూల తోటకు

ఒక తుమ్మెద దీపులు వెలిగిస్తుంది

ఆ ప్రస్తుతి గుర్తు ప్రయుక్తి

వెనెల అ ప్రచీన కై

ఒత్తు విరివుకొది

ఆ అలసు కాళ్ళతో తన్నుతున్న

ఆ జ్ఞాని మససుల్లో

షాఖల దోషపూడుతున్నాయి

ఆ కొత్తగా కాల్చి మిద్దె

ఆ శుభ అ పొత్తుల్లో

కుసుకు త్స్సుచ్చిత్తో

కాస్ట్రోనికి లండన్ సుంచి పచ్చిన

ముదిత అ కొలస్సో

చిన్న పడవ మిద వెలుతూ

ఆ ప్రస్తుత పంచమ కారింది

ఆ తుమ్మెద మిరియా

సిమే! తుమ్మో

స్తుతం చేస్తున్న నెమళ్లు

కట్టులో మాచ్చుడుతున్నాయి

ఆ కొండ పైన ఒక కోయిలు
అన్నికంత గాను వేస్తుంది
నిజే! ప్రకృతి అలా
నిజాయిగా అంది కడ!

అతడ వేసి నేరుపుంది

చీలుకి తోటకోణాయి!

అతడు బాలమిదిని

అక్కడికి నెట్లిన వాడే?

చీలుకి అంది కట్టులు

నేనుపుండి అంది నీటించి

శించుటు పలకిస్తాయి

భూర్జ అంధందన వినిస్తుంది

కట్టులు కీటించో

అప్పుడు అతడి కట్టు

మూనీ అంది కట్టు

అతడ నేరుపుంది నేను నేరుపుంది?

అతడ నేరుపుంది కోణాయి

అతడ నేరుపుంది కోణాయి